

gistet 10 uger efter, at præmien forfaldt til betaling. Når Centralregistret har modtaget en ophørsmeddelelse, og det konstateres, at køretøjet ikke er afmeldt, og at der ikke er tegnet en ny forsikring, inddrages køretøjets nummerplader. Hvis Centralregistret efterfølgende får meddelelse om, at der er tegnet en ny forsikring, tilbagekaldes inddragelsen af nummerpladerne, hvis den faktiske inddragelse endnu ikke er sket. Er nummerpladerne faktisk inddraget, skal køretøjet indregistreres på ny.

Den foreslåede »genoplivningsregel« i § 14 vedrører alene forsikringen og indebærer ingen ændringer af ovennævnte fremgangsmåde i forbindelse med inddragelse af nummerpladerne. Forsikringstageren kan således ved at betale den manglende præmie mv. genoplive forsikringen efter den foreslåede § 14, men er køretøjets nummerplader blevet inddraget, skal der ske en ny registrering af køretøjet.

Det foreslås endvidere, at forslaget til § 12, stk. 1, om betalingspåkrav og betalingsfrist kan fraviges som led i en løbende aftale om betaling af præmien ved betalingsoverførsel, jf. *stk. 1, 2. pkt.* Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 12, stk. 1.

Ved kollektive pensionsordninger, der følger sikredes ansættelsesforhold (arbejdsmarkedspensioner mv.), vil præmiebetalingen typisk ske løbende i forbindelse med lønafregningen til sikrede, således at præmien fradrages i lønudbetalingen, uden at sikrede modtager særskilt opkrævning eller lignende. Der tilsigtes med lovforslaget ingen ændringer i denne praksis for præmiebetaling ved disse kollektive forsikringsordninger. Med hensyn til kollektive forsikringer mv. henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 4.9.2.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan det endvidere aftales, at forsikringen ophører, hvis den første præmie ikke betales inden for en rimelig frist efter selskabets påkrav om betaling. En betalingsfrist på en uge må i almindelighed anses for rimelig, men f.eks. ved visse korttidsforsikringer – f.eks. kortvarige rejseforsikringer – vil fristen kunne være kortere.

Er der indgået en sådan aftale vedrørende betaling af den første præmie, regnes 3-måneders fristen i den foreslåede »genoplivningsregel« (forslaget til § 14) fra tidspunktet for forsikringsaftalens ophør.

Efter det foreslåede *stk. 3* gælder § 16 ikke for livsforsikringer, hvilket svarer til gældende ret, jf. § 17, 2. pkt., i forsikringsaftaleloven.

Generelt gælder det, at reglerne om opsigelse mv. af forsikringen ikke uden videre finder anvendelse ved livsforsikringer, jf. forsikringsaftalelovens § 101.

Efter § 101 indebærer bortfald af forsikrings-selskabets ansvar ved livsforsikringer ikke nødvendigvis, at forsikringsaftalen fuldstændig ophører, idet forsikringen i visse tilfælde vil kunne omskrives til en fripolicy (præmiefri forsikring), eller forsikringstageren vil kunne kræve tilbagekøbsværdien udbetalt.

Hvis forsikringen f.eks. kan omskrives til en fripolicy som følge af manglende præmiebetaling, vil der fortsat være forsikringsdækning i henhold til fripolicyen (f.eks. med den forsikringssum, der kan opnås med de hidtil indbetalte præmier). § 13 om opsigelse og ophør af forsikringsdækningen og genoplivningsreglen i § 14 vil således i denne situation vedrøre selskabets ansvar i henhold til den oprindelige forsikringsaftale, mens forsikringsdækningen ikke fuldstændigt vil bortfalde.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 4.2.

Til nr. 6 (§ 24, stk. 2)

Det foreslås, at § 24, stk. 2, ændres i overensstemmelse med ændringen af rentelovens § 5, stk. 1-2, ved lov nr. 379 af 6. juni 2002. Renteniveauet ved forrentning af krav på forsikringsydelsen vil herefter som hidtil svare til den almindelige morarente efter renteloven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 4.3. og 4.10.

Til nr. 7 (§ 24, stk. 4)

Det foreslås, at reglerne i § 24, stk. 1-3, om betaling og forrentning af sikredes krav på forsikringsydelsen ikke skal gælde for skadelidtes krav mod skadevolde-rens ansvarsforsikrings-selskab. Det gælder tilfælde, hvor skadelidte har et direkte krav mod ansvarsforsikringsselskabet – enten fordi selskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte, f.eks. efter færdselslovens § 108, stk. 1, og hundelovens § 8, stk. 2, eller fordi skadelidte i medfør af forsikringsaftalelovens § 95 har et direkte krav mod forsikringsselskabet, f.eks. hvis skadelidte har fået dom for sit krav mod skadevolde- ren, eller hvis skadevolde- ren har anerkendt skadelid-tes erstatningskrav. I disse tilfælde forrentes skadelid-tes krav mod skadevolde-rens ansvarsforsikringsselskab således efter de samme regler, som gælder for skadelidtes krav mod skadevolde- ren, dvs. efter erstatningsansvarslovens § 16 (personskade mv.) og renteloven (andre krav).

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 4.3.